

der det, er hans Arbejdsevne væsentlig svækket? Og det er dog af stor Betydning for Staten at opretholde Arbejdskraften saaledes, at den ikke svækkes ved at maatte modtage en saadan øieblikkelig Hjælp i en Forlegenhed. Paa en Tid, hvor Daglønnen er lille, hvor Sygdom og Nød kan være indtraadt, for hvor mangen en Indfilder vilde ikke en øieblikkelig Hjælp fra anden Side end Fattigvæsenet have den Betydning, at han opretholdes i sin Bevidsthed og opretholdes til ikke at komme ind under Fattigvæsenet, hvorved der lides Tab baade for Kommunerne og for Samfundet i det Hele. Jeg tror saaledes, at det ærede Medlem netop tager Feil, naar han siger, at dette Forslag slet ingen Indflydelse vil have til at afhjælpe Arbejdsløsheden, det vil have baade direkte og indirekte Indflydelse. (Dinesen: Det sagde jeg heller ikke.) Jo, det sagde det ærede Medlem. Jeg tror, at det ærede Medlem har derved vist, at han ikke har Die for, hvorledes Hjælpen kommer og skal komme til de enkelte Familier omkring i Kommunerne, som ere i Knie. Min Slutning er altsaa den, at Ministerens Forslag ikke vil afhjælpe Nøden, og at Andet ikke i mindste Maade er paavist af Ministeren, og det kunde man dog forlange af ham, naar han kommer med Forslag til dette Thing, at han bilagde dem med saadanne Oplysninger, som viste, at det vil bringe en virkelig Hjælp. Og her er det oven i Rjøbet saa, at medens det er i høi Grad problematisk, hvor megen Hjælp det vil bringe Rjøbenhavn, er det ganske klart, at det vil saa godt som ingen Hjælp bringe udenfor. Disse Indbendinger kunne paa ingen Maade anføres mod det af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgtreds stilledes Forslag og vil Ministeren forhindre, at det bliver til Lov, vil han bruge sin Indflydelse i Landsthinget til, at dette Thing skal modsætte sig det, saa skal det dog staa fast, at dette Thing har vist sin Beredvillighed til at yde en virkelig Hjælp der, hvor Ministeriets Forslag bød mere Skin end Virkelighed.

Indenrigsministeren (Fingerslev):

Naar det ærede Medlem, der nu satte sig, sagde, at selv om man gif til at bevilge de forskjellige Foranstaltninger, der vare foreslaaede af Regjeringen ved dette Lovforslag, vilde det efter hans Skjøn ikke nytte Noget, og naar det ærede Medlem bebreidede Finantsministeren, at han ikke havde godtgjort, at det vilde nytte, saa skal jeg dertil sige, at for det Første tør det dog vel siges og ventes anerkjendt, at naar man i det Hele taget tilbyder Arbejde af noget Omfang saaledes, at

hele Arbejdsmarkedet derved hæves, vil det komme Arbejderne i det Hele til Nytte. Jeg troede, at dette var en anerkjendt Grundfættning, og derfor troede jeg ikke, det behøvedes at paavises i det Enkelte, at naar man tilbyder Arbejder i større Omfang, vilde det være til Nytte. Jeg troede ogsaa, at man var enig om, at det at tilbyde Arbejde var heldigere, nyttigere og lykkeligere for Samfundet end at tilbyde Gaver, og at det rette Standpunkt er det, at naar man kan tilbyde Arbejde, skal man gjøre det, idet man da har større Sikkerhed for, at det kommer de Bedste til Gode end ved at uddele Gaver, fra hvilken Uddeling de Bedste dog holder sig noget tilbage. Jeg kan sige, at netop efter det Ministeriums Standpunkt, som jeg repræsenterer, maa jeg være enig med det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad), der i Gaar udtalte, at det er dog Kommunerne, der efter vor Lovgivning maa staa som de, der skulle tage sig af Understøttelsesagen, og at det først er, naar der foreligger en vis Nødvendighed derfor, at Staten skal træde til. Det, jeg ønskede at gjøre et Par Bemærkninger om, er om Posterne paa § 7. Naar det ærede Medlem, der sidst talte, og flere Medlemmer, deriblandt den ærede Forslagsstiller, have sagt, at de ikke kunde stemme for disse Poster, fordi de til Dels vare forkastede for, skal jeg sige, at det er ganske vist ikke saa let at samle saadanne Poster, og særligt er det ikke let for det Ministerium, jeg foreskaar, som har de største Bevillinger. For det Første maatte det være Opgaven at samle disse Poster rundt om fra hele Landet. Og dernæst har jeg for min egen Person holdt mig for Die, at vel maatte jeg optage Poster, der vare forkastede af Folkethinget, deri har den ærede Ordfører Ret, men jeg har samtidig ikke ønsket at optage nogen Post, som kunde betragtes som Folkethinget ubehagelig, som overhovedet ikke kunde passere Folkethinget. De ærede Medlemmer maa i Øvrigt med mig være enige om, at Meget af det, som nævnes som forkastet, i Virkeligheden kun kan betegnes som udsat, og ikke kan betegnes som saaledes mærket af Folkethinget, at dette Thing ikke paa nogen Maade til en senere Tid skulde ville bevilge det. Har jeg feilet i denne Retning — her er jo saa megen Sagkundskab, saa mange Finantsudvalgsmedlemmer, at det vel nok kan oplyses — skal jeg være villig til at frasalde de Forslag hvorved det paavises. Det Hele er jo en Skjønssag. Det kan jo ogsaa være, at der findes Arbejder, som ikke ere blevne foreslaaede her, fordi man ikke havde troet, at man her vilde være villig til at gaa ind derpaa, men som man alligevel her kunde